

Full helsesjekk for alle jenter – nå!

**KJØNNS-
LEMLESTELSE**
Kari Kjønaas Kjos

Vi kan bare ikke forstå det. At noen kan ta et perfekt skapt lite jentebarn og lemleste henne på det groveste i underlivet. Det er bestialsk. Det er brutalt og det er ødeleggende.

Både de fysiske og psykiske skadene er irreversible. Liv blir lagt i grus. Vi kan nesten ikke tro at dette foregår, praktisk talt uforstyrret, i vårt lille land.

Nylig ble det lagt frem en Fafo-rapport, hvor man mente å kunne si at omfanget av kjønnslemlestelse var mindre enn først antatt. Men til tross for denne påstanden, erkjente man også at man ikke hadde noen tall, statistikk eller dokumentasjon på at det faktisk er slik. Uansett omfang er hvert eneste tilfelle ett for mye.

Jentene som blir utsatt for disse umenneskelige overgrepene føler ofte en altopp-slukende skam og frykt. De har ingen stemme de kan bruke for å bli hørt, og vet ikke hvor de kan vende seg. De er ofte små barn som ikke har noen forutsetning til å forstå hva de har blitt utsatt for eller hvor galt og ulovlig det er. De kan bare kjenne på smerten og annerledesheten. Ingen ser dem, ingen forstår dem, ingen vet egentlig at de eksisterer eller hvor mange de er.

Kjønnslemlesting kan

straffes med fengsel opp til åtte år, i teorien. Det er ingen tvil om at handlingen er strengt forbudt og at stor-samfunnet anser praksisen som avskyelig.

I DET SKJULTE: Å gjøre ingenting for å avdekke kjønnslemlestelse er et grovt svik ovenfor en av de svakeste og mest lavmælte gruppene i samfunnet. På bildet Amran Mahamood i Hargeisa, Somalia som har vært profesjonell omskjærer i 15 år.

FOTO: NICHOLE SOBECKI, AFP/SCANPIX

Men aldri har noen blitt dømt for dette her i landet! Politiet sier de prioriterer

eller bekymringsmeldingene som har gått ut på kjønnslemlesting har endt med tiltale og dom. Ikke rart at disse jentene føler at de ikke er viktige nok til å få vår oppmerksomhet og våre ressurser.

Å sammenligne en helseundersøkelse med et overgrep er et svik mot de utsatte jentebarna.

dette høyt, men at det er krevende og finne disse barna, og enda mer krevende å bevise hvem som har gjort det.

Ingen av anmeldelsene

ikke makter å fange opp denne type overgrep og legemsbeskadigelse med dagens regelverk. Tidligere hadde alle barn, både jenter og gutter, en «topp-til-tå-

undersøkelse» ved skolestart. Helkroppsundersøkelse på jenter ble fjernet i 1993 på bakgrunn av noen foreldres påstand om «sexkontroll» ved skolestart-undersøkelsen i kjølvannet av Bjugn-tragedien.

Dette mener vi i Fremskrittspartiet var en uklok handling som i dag forhindrer helsepersonell å avdekke kjønnslemlesting tidlig, samt forhindrer å kunne gi adekvat hjelp og behandling. Endringen ble gjort til tross for store protester fra fagmiljøene og enkelte barneleger og helsesøstre mener fortsatt at det er en underlig praksis å

behandle gutter og jenter forskjellig.

Man kan så spørre hvor den sterke motstanden til «topp-til-tå-undersøkelsen» på jentebarn kommer fra. Hvorfor er det slik at vi mener at guttebarn trenger helkroppsundersøkelser, mens jentene trenger bare en undersøkelse av øverste og nederste del av kroppen?

Det er altså ikke barnas bluferdighet eller privatliv som trengs å beskyttes, for den blir, ifølge forskerne, ikke krenket.

Man må derfor spekulere i hvem som egentlig opplever mest skam eller bluferdighet knyttet til denne harmfulse undersøkelsen. For oss virker det som at noen politikere er langt mer opptatt av å beskytte de voksnes egne, irrasjonelle angst for jenters intimsone, enn det er å ivareta jentenes fysiske og psykiske velstand.

Nei, vi kan ikke og vi vil ikke forstå hvordan noen med viten og vilje kan lemleste et forsvarsløst barn. Og vi forstår ikke hvorfor mange politikere ikke vil gjøre det som faktisk virker for å komme kjønnslemlesting til livs.

Å sammenligne en helseundersøkelse på helsestasjonen, med et overgrep, som noen har gjort, er ikke bare et misbruk av ordet, men det sender et signal om generell mistillit til helsepersonell i hele landet. Det er uklokt og lite løsningsorientert. Og ikke minst er det et svik mot utsatte jentebarna.

Kari Kjønaas Kjos, leder av helse- og omsorgskomiteen, Fremskrittspartiet
kari-kjonaas.kjos@stortinget.no

Hvorfor skal Norge lete etter enda mer olje?

KLIMA
Rasmus Hansson

De siste månedene har Arbeiderpartiet, Høyre og andre stortingspartier jobbet intenst med å blankpusse miljøprofilen. Klima var et sentralt tema i Erna Solbergs landsmøtetale, og Jonas Gahr Støre har blitt markedsført som en grønn redningsmann for Arbeiderpartiet.

Samtidig har Venstre og KrF, gjennom Utsira-samarbeidet vist at de er villige til å samarbeide med opposisjonen om miljøsaker. Nå gjenstår det bare at Stortinget tar miljøengasjementet et steg videre og sikrer drastiske kutt i klimagassutslippene, som fortsetter å øke i Norge.

I dag, på verdens miljødag,

debatterer Stortinget vårt forslag om å stanse neste runde med oljeleting på norsk sokkel. Den nyeste tiltaksrapporten fra FN's klimapanel viser at over tre fjerdedeler av verdens kjente reserver av fossil energi må bli liggende i bakken.

Med andre ord: Vi har allerede funnet mer olje enn vi kan ta opp. Likevel uttaler oljeminister Tord Lien at han vil tømme norsk sokkel for olje.

Også i utlandet bidrar Norge til økte klimagassutslipp. Verst er Statoils engasjement i kanadisk tjæresand, hvor utslippene fra utvinningen i Alberta er fire til åtte ganger høyere enn gjennomsnittet på norsk sokkel. Utslippene fra anlegget steg med 25 prosent i 2013.

Carbon Trackers nye

rapport viser at det nettopp tjæresandområdet i Alberta har høyest økonomisk risiko for at investerte penger ikke vil gi avkastning. Det bør være åpenbart for alle at en fortsatt satsing på tjæresand er i direkte strid med en politikk som legger togradersmålet til grunn.

I dag skal også Stortinget stemme over vårt forslag om å avvikle Statoils tjæresandvirksomhet.

Stortingsflertallet har varslet at de vil stemme nei til begge

Stortingets klimaambisjoner smelter vekk når miljøhensyn støter mot andre interesser.

forslagene. En allianse av alle partier utenom De Grønne og SV sørger for at Norge fortsetter å lete etter mer olje

og gass, mens en liknende allianse av Arbeiderpartiet, Høyre, Fremskrittspartiet og Senterpartiet sørger for at Statoil fortsetter å utvinne tjæresand.

Vår konklusjon er at Stortingets klimaambisjoner smelter vekk når miljøhensyn støter mot andre interesser. Det er lett å snakke høyt om miljø så lenge oljeproduksjonen opprettholdes og Statoil er fornøyd. Et flertall for elektrifisering av Utsira-feltet, truer ikke selve oljeproduksjonen. Problemet er

at det eneste klimatiltaket som virkelig monner er å la olje, gass og tjæresand bli liggende i bakken.

Det nekter Stortinget.

«Turbo-Tord» er i det minste ærlig om realiteten i norsk

oljepolitikk som alle partier unntatt De Grønne har forpliktet seg til: at vi skal bruke alle tenkelige virkemidler for å presse den siste dråpen opp fra havbunnen.

Bare i år investerer vi 200 milliarder kroner i olje og gass i Norge. Dette kan bli den største feilinvesteringen i Norges historie. Oljevirkosheten har blitt en sovepute for Norge og er en fare for verdens klima. Den står i veien for at mer fremtidsrettede næringer kan vokse frem.

Samtidig kan disse investeringene bli verdiløse med et pennestrøk om verden får på plass den klimaavtalen som regjeringen bedyrer at den jobber for.

Rasmus Hansson, nasjonal talsperson, Miljøpartiet De Grønne
rasmus.hansson@stortinget.no